

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rasta male stvari, a nezlogom sve pohvari.“ Naredni poslovi.

Iskazi svakog utorka i petka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepodpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Pretpisati na poštarnom stoji: 12 K u obće, 6 K za seljake na godinu ili K 6—, odn. 3— na pol godinu.

Izvan carine više poštarnina. Plaća i utiskuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 k. koji u Puli, toli izvan iste. Uredništvo se nalazi u ulici Gulinia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svetica svaki dan od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stjepo Gvičič. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Proslava četiristo-godišnjice

hrv. umjetne književnosti u Zagrebu.

Hrvatski narod proslavio je prošli tjedan na najsvetaciji način četiristogodišnjicu svoje umjetne književnosti. Četiristo godina je minulo, otkad je neumrla hrvatski pjesnik Marko Marulić prvu umjetnu pjesmu izpjevaio i otkad se je hrvatska književnost začela razvijati. Burna bijahu vremena i kojekakvi jadi izjadahu Hrvatsku i njezine ponajbolje sinove u to doba, rat se porodio za ratom i hrvatski narod bio neprestance na braniku kršćanstva — i uzprkos tim crnim danima, koji prosijećahu zemlje Zvonimirove krunne, hrvatska je pjesma napredovala i popela se na onaj vrhunac, na kome se danas nalazi.

Tu pjesmu, koja je još jedino znala održati jedinstvo među hrvatskim narodom, razdjeljenim pod razne sustave i koja još i danas znade čuvati našu narodnu svijest i nadu u bolju budućnost, tu pjesmu velimo, proslavio je hrvatski narod na najsvetaciji način.

Čitav hrvatski narod sudjelovao je toj riedkoj proslavi, i brojno bijahu zastupane sve hrvatske zemlje.

Prostor našega lista nam zalibože ne dopušta, da donesemo obširno izvješće o toj prariedkoj proslavi te se radi toga moramo ograničiti samo na kratko izvješće o istoj.

Utorak 12. t. mj. započela je u Zagrebu ta svečanost naše umjetne književnosti sa predstavom Lisinskog „Porina“.

Iza predstave uputili se domaći gosti u „Kolo“ na sastanak.

Prisutno občinstvo i gostove pozdravio je podpredsjednik društva hrv. književnika g. Mažuranić. Iza njega govorili su još mnogi drugi govornici, a među ostalima od brata Slovenaca podpredsjednik „Matice Slovenske“ i urednik slovenskog „Dom i Svjeta“, kojim je občinstvo burno odobravalo.

Drugi dan u jutro prisustvovali su svečari glagoljskoj misli u prvostolnoj crkvi, a zatim krenuše u prostorije „Hrv. Sokola“, gdje hje obdržavana svečana sjednica.

Dvorana bijaše krasno urešena hrv. trobojnicama i grbovima. Prva mjesta zauzeše nadbiskup Posilović, načelnici Ljubljane, Spljeta i Zagrebu i razne druge odlične osobe, akademičari, književnici i gostovi. Pozdravni govor bolešću zapriječeno predsjednika društva hrv. književnika pročita je podpredsjednik g. Viad. Mažuranić. Iza njega uzeo je riječ slavni hrvatski romanopisac Ljubo Babić. Gjalaki koji je u liepomi i oduševljenom govoru protumačio važnost te svečanosti. Zarki govor načelnika Spljeta gosp. Miličić i svjetskog učenjaka mons. Buličića, koji je držao predavanje o Maruliću, občinstvo je burno odobravalo i višekrat prekidaloo.

Iza toga krasnoslovio je znani hrvatski glumac g. Fijan ulomak iz Maru-

ličeve „Judite“, a iza njega čitao je naš zemljak akademik prof. Iv. Milčetić krasno predavanje o „Marku Maruliću“.

Svečanu sjednicu zaključio se Marulićevom pjesmom „Divici Mariji“, koju je zbor „Kolo“ vrlo vješto i burno povladjivanje izveo.

U četvrtak dne 14. t. mj. sastala se sva pjevačka društva i ine korporacije u 11 sali prije podne u prostorijama društva hrv. književnika, odakle krenuše u Mesničku ulicu k odkriću spomen-ploče neumrliom hrvatskom književniku Augustu Senoi. Ulica bijaše dubkom puna; a povorka prolazila je spaliorom, te se zauzati pred kućom broj 34, gdje je pok. Senoa umro.

G. dr. Stjepan Miletić držao je prigodni govor i predao ploču u zaštitu načelniku hrvatske predstolnice g. Mošinskomu. Ovaj potonji zahvali se u ime grada odboru hrv. književnika, a pjevački zapjevaše „Zivila Hrvatska!“ Nakon toga nastane neopisivo oduševljenje a narod zapjeva „Ljepa naša domovino!“ Poslije burnog klicanja stupiše barjaktari raznih društava pred spomen-ploču, te u znak počasti skloniše zastave.

Istog dana poslie podne krenulo je mnogo občinstva sa gostovi u kočijama na zagrebačko središnje groblje „Mirogoj“.

Tude se je posjetilo grobove nekih hrvatskih pjesnika i književnika, držali se prigodni govori i položili vijenci na arkade.

Na večer hje kazališna predstava a zatim komers, na kojem je palo vrlo krasnih govora i nazdavnica.

Time hje zaglavljena ta izvanredna svečanost, kojoj je prisustvovali sav neodvisni Zagreb, okičen u svečano ruho i urešen hrvatskim trobojnicama.

Brzojavnih čestitaka stigao je bezbroj iz svih slavenskih krajeva.

Značajno je, da to nebijaše puka proslava hrvatske književnosti, već da je to bila i krasna manifestacija hrvatskog i slovenskog jedinstva, a uvjereni smo, da će ta svečanost ne samo na književnom već i na narodnom polju roditi obilnim plodom.

Iz carevinskoga vieća.

Beč, 20. novembra 1901.

Posao u carevinskom vieću zapinje sve to više. Proračunski odbor razpravlja toli liepo i nemarno, kao da ga nije prava volja, da razpravi državni proračun. U tom odboru vode glavnu riječ Česi, koji zatežu sa razpravom hoteti tim pokazati vladi svoje nezadovoljstvo. Ministar-predsjednik klanja se lievo i desno, nebi li kako spravio pod krov državi proračun. On je obećao kruni, da će biti prihvaćen državni proračun najdalje do konca godine. Sada je nestalo te nade; on je valjda i izvjestio u tom smislu na najvišem mjestu. To se daje zaključivati iz oštrih riječi, koje je vladar upravio prošlih dana najprije I. podpredsjedniku carevinskoga vieća zastupniku Kaisera, zatim poljskomu zastupniku Gutewazu i konačno malorus-

komu zastupniku Vasilku. Ovim posljednjim kazao je vladar na opazku, da svaki zastupnik imade najbolju volju, da bi se stogod učinilo, nu kada su svi na okupu, da neutine ništa: to je podlo; tako je nemoguće napried, to je rđavojno, čini mi se mnogim zastupnikom manjka dobre volje i srčanosti.

Tako oštre vladareve riječi svjedoče, da je svietloj kruni poznat težki položaj i da su u najviših krugovih silno ogrorčeni radi nespособnosti parlamenta za svaki rad. Vlada nastoji doduše o tom, da bi se razpravlja i riešila važna viešća pitanja, kao što je državni proračun pak nagodba sa Ugarakom i konačno trgovački ugovori sa susjedi, ali zastupnici onih naroda, koji se bore za svoj obstanak, hoće, da im se taj obstanak najprije osigura i tada će dragovoljno pristati uz riešavanje državnih pitanja. Vlada bi htjela nasuprot, da se smetne s dnevnoga reda svako narodno-političko pitanje i da se državno zastupstvo podade riešavanju njezinih osnova, nu čini se, da će se težko zastupnici tlađenih naroda odazvati želji vlade. Od svih klubova carevinskoga vieća pripravnici su jedini Niemci, da zadovolje vladi. A to je posve lahko razumljivo. Sadašnja vlada je njemačka vlada, te radi i postupa posve u duhu i smislu njemačkih zastupnika. Ovi zastupnici moraju dakle s njom biti zadovoljni i nastojati, da njoj zadovolje. Njemački zastupnici odrću se drage volje svakog narodno-političkog pitanja, jer njima neprijeti pogibelj od nikud, oni imadu sve, oni bi mogli samo izgubiti, kad bi se provelo državne temeljne zakone. Radi toga sučuvstvuju oni jedini s današnjom vladom. Njim jedinim bilo bi još kad bi ministar-predsjednik morao odstupiti. Njemački zastupnici raznih klubova nastoje živo, kako bi produljili život sadašnjem ministarstvu. Oni se sastaje na dogovor i zaključuje povesti pregovore sa Česi, koji bi morali napustiti opoziciju proti vladi. Niemci obećuju Čehom, da će s njimi povesti pregovore o izmirenju čim se rieše velike državne potrebe. Dvojimo, da će Česi pristati na puko obećanje bez ikakvog jamstva. Bilo bi od njih netaktilno i nerodoljubivo, kad bi odbacili jedino bruže iz ruku, kojim mogu uplivati na vladu i njihove narodne protivnike. Česi; zahtjevaju uvedenje českoga jezika kao-nutarnjeg uredovnog jezika u Českoj i Mbravskoj, te česko sveučilište za Moravsku. Vlada bi pristala na te zahtjeve ali se boji Niemaca, koji se protive jednoinu i drugomu zahtjevu.

Položaj je dakle vrlo ozbiljan i već kolaju vijesti o ministarskoj krizi. Vladini listovi pišu, da uživa ona podpuno povjerenje na dvoru i da će vladar radje žrtvovati parlament nego li sadašnju vladu. U tom smislu bacio je u sriedu službeni brzojavni ured iz Beča u sviet neotekivanu viest, da je ministar-predsjednik dr. Koerber dao nalog svim namjestnikom, da poduzmu sve priprave za nove državne izbore. Carevinsko vieće imalo bi se naime raspustiti te novi izbori imjeseca jenara 1902. obaviti. Neznamo, koliko je istine

na toj vijesti. Držimo, da je to samo plašilo ministra-predsjednika, kojim želi preplašiti neprijateljske mu zastupnike i prisiliti ih na popustljivost. Vladi ho mora biti poznato, da se novoga carevinskoga vieća lice nebi u velike promjenilo od sadašnjeg bez osobitog prilaska na birae. Nezadovoljnih zastupnika tlađenih naroda nije moguće izključiti iz parlamenta i dok bude takvih zastupnika, zapinjati će redovito poslovanje parlamenta. Zastupnici zastopavljenih naroda moraju nastojati, da se rieše važna narodno-politička pitanja, bez čega nemoze biti mira i rada u parlamentu niti zadovoljstva kod viećine državljana. Ako je dakle vlada u istinu do toga stalo, da se izvuče državni voz iz gliba, u koj ga rinuše razne njemačke vlade, mora prije svega nastojati, da zadovolji opravdanim i u zakonu utemeljenim zahtjevom zastopavljenih i zanemarenih naroda. Strogo i točno provedenje državnih temeljnih zakona razjasnilo bi sadašnji zamršeni položaj i dok se to nezbuđe, nemoze se očekivati, da će se dati državno zastupstvo na miran, triezan i ozbiljan rad.

Izborna gibanje.

Dosadnji uspjeh biranih birae jest sljedeći:

1. U polit. kotaru koparskom občinu: Klanec (5).
2. U polit. kotaru voloskom občine: Podgrad (15), Lovran (4), Opatija-Volosko (5), Kastav (35), Materija (11).
3. U polit. kotaru pazinskom občine: Boljun (7), Labin (18), Pazin (23).
4. U polit. kotaru porečkom občinu: Motovun (8).
5. U polit. kotaru lošinjskom občinu: Dobrinj (8).
6. U polit. kotaru puljskom občine: Kanfanar (1), Barban (7):
 - a) talijanska stranka je dobila:
 1. U polit. kotaru koparskom občine: Pomjan (5), Kopar (5), Roč (6).
 2. U polit. kotaru voloskom občinu: Mošćenice (5).
 3. U polit. kotaru pazinskom občine: 000.
 4. U polit. kotaru porečkom občine: Črni vrh (5), Umag (5), Višnjani (9), Opatalj (4).
 5. U polit. kotaru lošinjskom občine: Mali Lošinj (5).
 6. U polit. kotaru puljskom občine: Kanfanar (6), Sanvicensi (6).

Molimo opetovano sumišljenike, neka nas omah brzojavno izvieste o uspjehu izbora, pa bio isti povoljan za naš ili ne.

Izborni odbor hrv. narodne stranke u Puli izdao je na izbornike sljedeći proglaš: „Našim izbornikom po selima občine Pule! Nemojte se truziti o v subotu u Pulu na izbore fiducijara, i u koga je još iskra domoljublja i narodnog postenja gledajte, da se nitko naš neopogani dajuć svoj glas talijanskoj strani.“

... i tako postrojene u talijane, u bludni narodi i svag onog s materijalnim pametci, koji se mu osjećaju prilikom, jer zareda i moralno usreći... a to bas nije katoličar. Da je u istinu tako, očevidno je, kad se misle čim je njegovom, podporom ili ta "dosa" savršeno. Pranasu i liberalci nisu bili nikad katolički častiva.

Un' isolano s' intende cattolice pite dalje: *"nelle vicinanze di Cherso avvennero parecchi incidenti, che si sospettano delitti, ed all'inglese"*. Ali ne kaže, u kojemu smislu se sospettano delitti? A pravom se sumnja, da je to pod nazivom "ososa" talijani, da je to poljeje naručeno od politički, pa da se oca krivnja bacu na "proletarijati". Isto tako nastavlja: *"Gli abitanti di Chiavari, privi di Chiesa causa la questione liturgica, per acquistare il S. Giubileo hanno dovuto visitare in massa la chiesa di Nerone"*. Nije bito "Un' isolano" kao katolik ni "urđe karali, za Mo su Čunskari bez crkve, u čemu sastoji ta čunskarska "la questione liturgica", jer je znao, da će to čitatelj "dell' Eco" shvatiti onako, kako su već razpoloženi, a drugo nije ni želio. U Čunskom su doista bez crkve, jer dosadnja akoro ruševina po nalogu oblasti zatvorena, a Mabelošinska občina, kao patron, da ju popravi, kroz godine i godine već peče da svojoj dužnosti zadovolji, nego poručuje (čitaj o tom i N.-Fr. Presse), nagovara, sili Čunskare nek zahtijevaju, da se u njihovu crkvu uvede latinski liturgični jezik "mjesto dosadnjeg staroslavenskog, pa onda im se obećaje graditi crkvu, kakvu budu sami htjeli, ali prije ne. Svrha je poznata. Dva ili tri Čunskara zavedena sblja tako već govore i rade, ali u tom valjda ne će uspjeli. Eto, tako se, "carissimo un' isolano" stvaraju "le questioni liturgiche" "causa svrali cattoliche" sulle isole del Quarnero, pa Vi katolik drugi put, pišite u "Eco" con un po più di verità e sincerità".

Pravi obočatin.

Sjećajte se "Družbe sv. Cirila i Metoda" za Istru

Franina i Jurina.

Fr. Spamećuješ se Jurino, kako je bilo cno naš čovik rekai Talijanu, da se neproda za 2 šjurina?

Jur. Ne pravo.

Fr. Rekal mu je, da neda ni svojga tovara spod 10 šjurini.

Jur. Bog zna, koliko će se našeh ljudi sada cenije prodai nego valja tovar.

Fr. Ono neta bit ljudi, nego ljudi od tovara.

Razne vijesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Iz Beča javljaju listovi, da se i u zastupničkim krugovih govori o razpustu carevinskoga vijeća. Vlada priznan list Reichswehr piše, da ovač nemogu duže potrajati. Političari mora razjasniti i za vladu i za državno zastupstvo.

Službeni list hrvatske vlade priobćuje vijest, da je Njegov Velikanstvo sazvalo hrvatski sabor za dan 28. t. m.

Ustaševi. Rimski listovi pripoviedaju, da je sv. otac Lav XIII. prijaozno prihvatio crnogorske edaslabstvo, satojeće od baskog nadbiskupa Milinovića i upavitelja ministarstva pravodostaja na Cetinju dr. Vojnovića. Ovaj posljednji, da je izručio sv. oca u kratku popratnicu spomenicu crnogorske vlade, kojom se nastoji dokazati pravo Srbije na svom sv. Jeronimu. Proti tomu koraku crnogorske vlade ustali su ne samo hrvatski listovi, već dapače i dalmatinski odmetnici, koji su hajdučki podirli u rečeni zavod i koji predbacuju suda crnogorskoj vladi izdajstvo, počinjeno tim; što je ona posla dogovarat se sa sv. Stolcem mimobas talijansku vladu, koja da je jedina pozvana, da riedi pitanje o zaveštju na temelju talijanskih državnih zakona.

Srbija. Iz Biograda javljaju, da je dao ostavku ministar prosvjete i da se tako otkuje obda ministarska kriza. S druge strane opravdava se ta vijest, nu reć bi, da je ipak istinita, osobito, u koliko se liče ministra prosvjete Kovatevića. Glasovi o putovanju kraljevskih supruga u Petrograd zamreše posve. Odatle se daje zaključiti, da su prijateljski odnošaji između ruskog i srbskog dvora ohladnili i da u Petrogradu nemare mnogo za posjet kralja Aleksandra i kraljice Drage.

Bugarska. Narodno sobranje prihvatilo je nakon četrednevne razprave osnovu adrese, kojom se odgovara na priestolni govor kneza Ferdinanda. Adresa izriče zadovoljstvo narodnog zastupstva radi brbljivosti, kojom vlada podržaje prijateljske odnošaje napram svim vlastim i uvršćuje odnošaje napram osloboditeljici Rusiji. Zatim obriče vladi podporu u financijalnih poduzećih knezevine. Prije prihvata adrese govorio je ministar izvanjskih posala Danev o odnošajih Bugarske napram vlastim i o izvanjskoj politici vlade. Pri tom je naglasio, da je spor sa Rumunjskom izravnat, sa Srbijom da su odnošaji osobito prijazni. Glede odnošaja sa Turskom, rekao je, da bugarska vlada bijaše uvijek lojalna, premda bijahu u zadnje doba bugarski putnici u Turskoj smetani od oblasti. Položaj u Maceedoniji da se nije promjenio, što zadaže mnogo brige vladi, koja je smatrala svojom dužnosti, da upozori na to stanje prevlasti, koje bi imale prisiliti Tursku na provedenje članka 26. berlinskoga ugovora. Konačno osvrnuo se je ministar pa odnošaje napram Rusiji i nekoje potrebite preinake u zemaljskoj upravi.

Južna Afrika. Ako nevaraju svi znakovi, morati će da odstupi i sadašnji englezki vrhovni zapovjednik u južnoj Africi lord Kitener. Iz Londona odputovao je već drugi general za južnu Afriku, kojega šalje ministarstvo na bojišta kao pomoćnika i valjda kao zamjenika vrhovnog zapovjednika, kojega bi radi njegovih neuspjeha maknuli iz Afrike od izlikom, da preuzme zapovjedništvo vojske u Indiji.

Pokrajinske:

Imenovanje. Sudbeni prislušnik g. dr. Oskar Cumar imenovan bijaše sudbenim pristavom kod c. kr. kotarskog suda u Podgrađu. Taj gospodin, dok je bio u Trstu — kako je pisala "Edinost" — nije htio znati slovenski.

Državna podpora za poduku u stočarstvu. Ministarstvo poljodjelstva doznadilo je državnu podporu od 600 kruna za poduku u stočarstvu ili u gojbiti blaga u sudbenom kotaru podgrađu u Istri. C. kr. živinar iz Voloskog, g. Cella, pozvan je da drži poduku u živinogojstvu u onom kotaru; tečajem predstojeće zime.

Slavnost ravnateljstva županija u Trstu. Na znanje i uvštenje. Pišu nam iz Voloskog: "Mi smo se već više puta u "Naša Sloga" pričuvali kod ravnateljstva županija u Trstu protiv nekog činovnika, koji misle, da su u prvom redu u

naš kotar poslali, da se bave politikom ili, koja rekuć, da huckaju narod proti našim autohtonim vlastim i njihovim predstavnicima.

Pređ nekoliko dana tužili smo se na glasovitog pajdaka Kratica, na pbeznuog kontrolora Srajb e r m i preporučili gosp. ravnatelju Zim m e r m a n u, da stane na rep tomu činovniku, te da mu pozove u pamet njegove dužnosti kao činovnika, a sada dolazimo s novom pritužbom i u nadi, da neće naš glas ostati glas vapijućeg.

Čitaocima a nepose onim, koji bolje poznavaju naše odnošaje, biti će poznata ličnost financijalnog nadkomesara Hübela. Ta koliko puli se je samo "Naša Sloga" s njim bavila i taj činovnik reć bi da često zaboravlja, da je činovnik, a sledieći slučaj, skd je istinit, pokazuje ga u najljepjoj boji.

Ovdašnji "Narodni List" donasa naime vijest, da je poznati mađji generalissimus Slocarić pred crkvom u Rukavcu nekoga dne javno tvrdio, da mu je financijalni komesar Hübel rekao, da je kastavska občina pojela narod u sol za god. 1901.

Već sama ta činjenica, što se Slocarić pozivlje na Hübela, daje nam pravo da i Hübela smatramo čovjekom, koji bilo pozvat ili nepozvat pomaže naš narod smučivati, a ako je pak istina, što Slocarić tvrdi, onda nemamo rieči, kojima bismo dostatno mogli zigosati to neekretno postupanje jednog c. kr. činovnika, koji mora da je vrlo dobro informiran, što je na stvari i unatoč tomu navlaštakve lažne vijesti turu u svijet.

Rekosmo, da neznamo, dali tvrđnja Slocarića odgovara istini; na svaki način pako, ako su neistinite, onda mora Hübel pozvati Slocarića na red.

Mi preporučujemo slavnom ravnateljstvu u Trstu, komu dajemo ovaj slučaj do znanja, da povede proti rečenom činovniku disciplinarnu izragu, a ako se dokaže, da je Slocarić govorio neistinu, da ga preda sudbenoj oblasti.

Ne učinil li ni ravnateljstvo ni rečeni činovnik srodnih koraka, onda će time dokazati, da gornji slučaj odgovara istini, a mi za taj slučaj preporučujemo ovu stvar našim zastupnicima u Beču, da ju iznesu pred parlament i da pokaže, kako se kod nas pomeću činovnička stanovišta politika tjera i narod proti oblastima hucka.

Čozotiče. k. r. s. u. d. Prošlih dana vršila se je pred ovdašnjim c. kr. kot. sudom kaznena razprava proti nekolicini Čozota, koji su negdje mjeseca agusta bili naskočili na naše strazare i žandare. — Ti nepozvani gosti misle, da su kod kuće, te si kojesta zradu priuštiti, čega se inače domaći ovdje nadoju čovjek boji. Ti palentari zuadu javno pjevati i izazivati naše mirno ljudstvo, te bi čovjek mislio, da im je već unapried zajamčeno, da im se neće ništa dogoditi.

Da naš čovjek onakvu sablazan čin, košto ju oni čine, dobio bi gotovo kakvu šedmicu blada, a od dvanajstorie Čozota dobio je samo jedan 24 sata zatvora. Mi nesmiemo da napadamo radi toga nikoga, jer ako su bili oprošteni, znači, da su bili nevinil, nu i nehotiče nam se namiče pomisao, po kojem §§ se ih je riešilo. Mi bi molili gospodina "kriminalskog" sudca, da nam kaže one §§, po kojima se može biti oprošteno unatoč tomu, da se po noći buci, psuje, izazivlje, javnim organima se protivih itd. itd., jer kad bismo rad navedenih prekršaja pred sud došli, bismo se pozivali na te blažene §§, pa bismo bili slobodni. I nama više puta krv uzavrije, pa bi se radi malo "izkasljali" — ali hojimo se tih nesretnih §§, pak kojesta pogutnemo: Zato će nam navedeni g. sudac veliku uslugu učinili, ako nam to malo razumaci.

Državna sol za istarsko ribare. C. kr. namjestništvo u Trstu javlja, da je

opredeljeno: 6000 bečkih stofunata ili 3360.33 kvintala državne soli, koja će se podieliti među pojedine občine Istre uz njdu cijenu za soljenje ribe u Istri i na kvarnerskih otocih za trogodište 1902, 1903 i 1904.

- Na pojedine kotara podieliti će se ta sol kako siedi:
- Koparski kotar: Kopar 105.80 kvintala; Piran 270.86 kv.; Izula 224.30 kv.; Miže 33.86 kv.;
 - Porečki kotar: Citanova 29.63 kv.; Vrsar 101.57 kv.; Poreč 126.96 kv.; Umag 76.18 kv.;
 - Voloski kotar: Lovran 33.86 kv. Mošćenice 123.73 kv.;
 - Lošinski kotar: Mali Lošnj— Susak 165.05 kv.; Veli Lošnj 110.04 kv.; Cres 469.77 kv.; Orser 97.34 kv.; Krk 63.48 kv.; Punat 71.95 kv.; Baska 55.02 kv.; Yrbnik 76.18 kv.; Dobrinj 33.86 kv.; Omisalj 12.70 kv.; Dubašnica 50.78 kv.; Rovinj 131.98 kv.;
 - Puljski kotar: Pula—Fazana 139.66 kv.; Medulin 228.54 kv.; Pula 160.82 kv.; luka Bardb 12.70 kv.; Veruda 50.79 kv.;
 - Pazinski kotar: Labin 126.96 kv.; Plomin 126.96 kv.

Iz drugih krajeva:

Vojni liečnici Istrani. U službenom listu c. i. kr. vojske čitamo, da je c. i. kr. nadliečnik II. reda g. dr. Ivan Kalčić, rodom iz Lipe — občina Ješane — u Istri koji se nalazi u c. kr. posadnom bolnici u Budimpešti, imenovat stozernim nadliečnikom I. reda. Čestitamo srdačno odličnomu zemljaku i rodoljubu!

C. i. kr. stozerni nadliečnik u miru g. dr. Sime Mandić iz občine Boljun u Istri nastavio se je u Beču, VI. Thurnburggasse br. 6.

Jubilee naših zemljaka. Čitamo u riečih novinah, da je prošle nedjelje, t. j. 17. ov. mj. gosp. Mihovil vitez Polonio-Balbi otvorio svoju novo uređenu i povećanu knjižaru, koja bi mogla biti na ures i mnogo većim gradovom nego li je Rieka. Istoga dana slavio je spomenuti gospodin 25-godišnjicu svoga samostalnoga rada, a uz njega slavio je gosp. Mihovil Glavina 20-godišnjicu svoga revnoga i odanoga službovanja kod g. viš. Polonia. Gospodin viš. Polonio je rodom iz Baške na Krku, te je sa svoje dobrote, uljudnosti i prijznosti na daleko poznat, a osobito ga se rado sjećaju bivši gimnazijalci riečke, odnosno sušačke gimnazije. Sa svojim neutrudivim radom stvorio si je zamjeran položaj, te je obnašao već više časti, a bio je i riečkim gradskim zastopnikom. Ne manje je obljubljen i stovan njegov vjerni pomagač g. Glavina, rodom iz Sušnjevice izpod Utke. Mi se u ime istarskih Hrvata pridružujemo jubileju spomenute gospode i želimo im najbolji uspjeh u njihovoj trgovini, preporučujući im i nadalje našu mladež na hrvatskoj gimnaziji na Sušaka.

Na skupštini hrvatskih sveučilištnih djaka, obdržavnoj dne 14. t. m. u Graču, bijaše prihvaćena jednoglasno resolucija u poslu hrvatskog sveučilišta u Zagrebu i slovenskog u Ljubljani, s kojom se i naši akademičari pridružuje zahtjevima hrvatsko-slovenskih visokoskolaca drugih sveučilišta.

U Zagrebu obdržavalo se subotu, 16. t. m., skupština hrvatske sveučilišne omladine u svrhu razprave glede izjednačenja ili zamjenitosti hrvatskoga sveučilišta sa ostalima sveučilišta u Cislajtanciji i da se izjavi istodobno za slovensko sveučilište u Ljubljani. Toj skupštini su prisustvovali skoro svi hrvatski, srpski i bugarski djaci zagrebackog sveučilišta sa rektorom Vrhanićem na čelu, koji je držao krasan govor, u prilog sastanka.

Porodaj u Geričkoj. Radi bečkih kiša nabijala je prošloga čedna reka Sota, koja teče kroz Gorjku tako silno, da je poplavila livade i vinograde, poderala ceste

